

## Lietuvos Likimas

### ATGAL ŽIURĖDAMI, TOLI NENUVEISIME

Artinas tradicinė metų šventė, Kalėdos. Kitais metais šita šventė mes pasitikdavome su smagumu ir džiaugsmu. Šiais metais tų smagumų ir džiaugsmų mes neturime, nes juos užstoja mūsų Tėvynės Lietuvos nelaimė, kurią giliai atjaučia visa mūsų tauta, visi ištikimieji lietuvių tautos vaikai.

Kalėdinių smagumų šiuomet neįaus visa krikščioniškoji Europa abelnai, nes jos tautos ir valstybės terioja kariška viesula. Ten tai vaitoja parblokšta ir mūsų brangioji Lietuva! Azijos barbaras jai išveržęs laisvę ir nepriklausomybę, atėmęs gyventojams visokį turta, pasėjęs schizmą, savo aukai uždėjo vergijos pančius, ir paliko ją laukti nežinomo rytojaus. To rytojaus dabar laukia mūsų Lietuva; laukia ir nežino ko sulauks!

Lygiai nežinodami ko sulauks, savo rytojaus laukia visa eilė prakilniųjų Lietuvos vaikų, kurie ištikimai rupin-

si ir veike savo tėvynės nepriklausomybės ir gerovės išlikimui, pavojui ištikus ir jų gyvybei pavojui pagrūmojus, turėjo bėgti iš tėvynės, į svetimą šalį, kad ten laikinai apsigyvenus, koncentruoti naujas jėgas gražinimui Lietuvai laisvės ir nepriklausomybės.

Atsidurę jie svetimose šalyse, susidurę su neužvydėtomis gyvenimo aplinkybėmis, kuriose vargdami šiandien kenčia visokį nepriteklių. Todėl mus čia dar ramiai gyvenančius šiame pasaulio kampelyje, pasiekia alkanųjų mūsų brolių ir seserų skundai: iš Vokietijos, Šveicarijos, Prancūzijos, Portugalijos ir iš kitur. Pasiekia mūsų brolių ir seserų skundai ir iš Lietuvos, kur jie vargsta ir kenčia ne dėl savo kalčių. Visų jų akys ir viltys nukreiptos į Išeivijoj gyvenančius brolius lietuvius, iš kurių jie tikisi ir laukia bent kokios pagalbos. Nėra dabar ten politiškių nė tikybinių skirtumų, visi lygus broliai lietuviai, visi vienodai kenčia ir vargsta, ir visi lygiai laukia išsiluosavimo valandos, kurioje jie ti-



kisi talkos ir didelės pagalbos iš Amerikos lietuvių.

Amerikos lietuviai čia gyvendami nors buvo pasiskirstę savo pažiūromis ir įsitikinimais, tačiau Lietuvą ištikus nelaimė, visi savo pažiūrų skirtumus atidėjo į šalį, savo akis nukreipė link tragedijos, ir vienodai ją įvertinę, pradėjo darbą teikimui reikalingos pagalbos pavergtai savo Tėvynėi ir jos vaduotojams, kurie savo gyvybę gelbėdami nuo pavojaus, spėjo pabėgti į svetimą šalį, kad ten rengti planus Lietuvos ateičiai. Amerikos lietuviai visą padėtį gražiai suprastdami, visose savo žymesnėse kolonijose įstaigė fondus, ir į tuos fondus deda aukas šventam tikslui — Lietuvos gelbėjimui ir vadavimui. Nesvarbu kokiais vardais tie fondai vadinami, svarbu kad jie įsteigti Išeivijos lietuvių pastangomis, vienam ir tam pačiam tikslui — Lietuvos gelbėjimui ir jos nepriklausomybės atsteigimui.

Tam tikslui įsteigti fondai su savo skyriais dabar dirba visomis išgalėmis; yra surinkta jau nemažos sumos, o per sekančius mėnesius turėtų būti surinkta šimteriopai daugiau. Tada bus galima sušelpiti užrubežiuose Tėvynės vaduotojus, o likusi dalis pasiliks rezervoj, kol vienokiu ar kitokiu budu atsidarys durys į pačią Lietuvą. Į Lietuvą visos durys dabar drūžiai uždarytos, bet anksčiau ar vėliau, jos visos atsidarys, ir tai gal daug greičiau negu dabar mes galėtume tikėtis. Tų durų atsidarymo Lietuvoj dabar visi laukia, ir visi šventai tiki, kad dabar primesta Lietuvai svetimavergija yra tik laikina, kad lietuvišką sielą ji slėgs ne ilgai (čia aš neturiu mintyje išgamų ir tautos išdavikų).

Tad suprastdami reikalą, pasistengsime jau esančius fondus daugiau papildyti aukomis, net ir prisiartinančių Kalėdų šventės proga. Apsieikime su menkesnėmis vaisėmis, su retesniais pasisvečiavimais, su mažiau dovanų savo geriesiems, o sudarykime didesnes aukas Lietuvos vadavimui, kad tam tikslui greičiau susidarytų stambesnės sumos. Ne laukime kol pats reikalas pabėgs į mūsų duris kada mes pasirengę. Kitos pavergtos tautos tam pačiam tikslui, savo tėvynių vadavimui yra jau surinkę didokas sumas. Ne atsilikime ir mes; padirbėkime daugiau, prisidėkime daugiau, ir kam galima, aukaukime daugiau, kad galėtume sudėti

Visas darbas, dedamas Lietuvos atvadavimui ir jos nepriklausomybės atsteigimui, yra darbas šventas, ir nuo jo atsisakyti neprivalo nė vienas ištikimas mūsų tautos sunus ar dukte. Kiekvieno tam tikslui dėtos pastangos bus vertinga auka ant tautos aukuro. Tad kas tik kuom galime, prisidėkime, ir stokime prie švento darbo, pasiaukaudami Tėvynės vadavimui ir jos nepriklausomybės atsteigimui.

Prie viso to darbo, kuriam dabar reikalinga visokių mūsų konsolidacija, reiktų vengti bereikalingų nesupratimų. Prie dabar prieš mus stovinčio milžiniško darbymečio, kuriam reikalinga kuodidžiausia talka ir visų mūsų sutartinė, kaip kada pasivaikindė ir negeistinumų, senuoju įpratimu kam nors prikišant praeityje padarytas (ar pramanytas) kieno ten klaidas su "režimais" ar "skutimais". Toki praeities nuosimčių dalinimaisi dabartiniu momentu kaip tik mums nepageidaujami, ir pavojingi, nes iš jų galį susikurti didesni nesupratimai, nesutikimai, ir išsivystyti į bereikalingus vaidus, kurie sutrukdytų pradėtą darbą, prie kurio mes ir taip dar nesame kaip reikiant prisirengę.

Taigi, malonieji! Visokius "režimus" ir "drožimus" iš praeities turėdami mintyje kai po pamoką, vengkime jų ateičiai, bet nemėginkime užtai sukelti ginčus ir vaidus dabar, kada mums reikia savo jėgas bendrinti, kada reikia bendro mis jėgomis dirbti sunkų darbą, mums privalomą darbą. Dabar taip svarbiame momente grįžimas prie to kas buvo praeityje, reiškia žiurėjimą atgal, o atgal žiurėdami mes toli nenuveisime.

— J. J. Bačiūnas.

### DETROIT, MICH.

#### Dar Keletas Pastabų Apie Protesto Mitingą

Sekmadienį, gruodžio 8 d., buvo surengtas masinis susirinkimas, kurį rengė katalikai, sandariečiai ir socialistai. Mitingas įvyko Cass Technical Auditorijoj. Kalbėjo iš Lietuvos atvykęs adv. S. Gabaliauskas, P. Grigaitis ir Dr. J. Jonikaitis. Vakaro vedėjai buvo: pirmininku — F. Motuzas, raštininkė mokytoja O. Kravaičienė. Publikos susirinko virš 400. Buvo tikėtasi daugiau. Vakaras prarasta gana įspūdingai. Kalbėtojai pasakė įdomias kalbas. Rezoliucijos priimta gana reikšmingos ir griež-

## Burtai ir Prietarai

### Prietarai Surišti Su Kalėdomis

#### Užgimimai

Skotai tiki, jog tas, kuris užgims Kalėdų dienoj įgys nepaprastą galią kontroliuoti piktas dvasias ir jas galės savo akimis matyti. Prancūzų ukininkai mano, jog kudikis užgimes Kalėdų dienoj bus geriausias burtininkas apie ateitį.

#### Mergaičių Burimai

Merginos, kurios norėdavo ištekėti, Kalėdų išvakarėse atlikdavo visokius burtus. Vienos nueidavo vakare prie malų kruvos ir traukdavo pliauskas. Kurį ištraukdavo storą, tos vyras busiąs riebus; kuri ištraukdavo ilgą pliauską, tos

tos. Aukų surinkta Lietuvos reikalams \$100.06.

Beja, muzikalį programą pildė muzikas A. Kvedaras, p-ni Kvedarienė ir p. Jonas Valiukas. — Koresp.

vyras bus aukštas.

Kita spėlioimo priemonė buvo liejimas karšto švino į šaltą vandenį. Pagal susidariusių vandenyje švino figūrų, spelioldavo koki bus ateitis.

#### Kitos Pranašystės

Lietuviai manydavo, jog Kalėdų naktį gyvuliai tarpusavy kalba ir išpasakoja kas su kuom atsitiks.

Jeį čechų moteris bekepdama ragaišį, sudegins jį, tai ji neišgyvens ilgiau, kaip vieni metai.

Kad užtikrinti gerą derlių, Danijos ukininkai laiko Kalėdų ragaišį iki pavasario ir pakiskiau jį mašo su sėklomis.

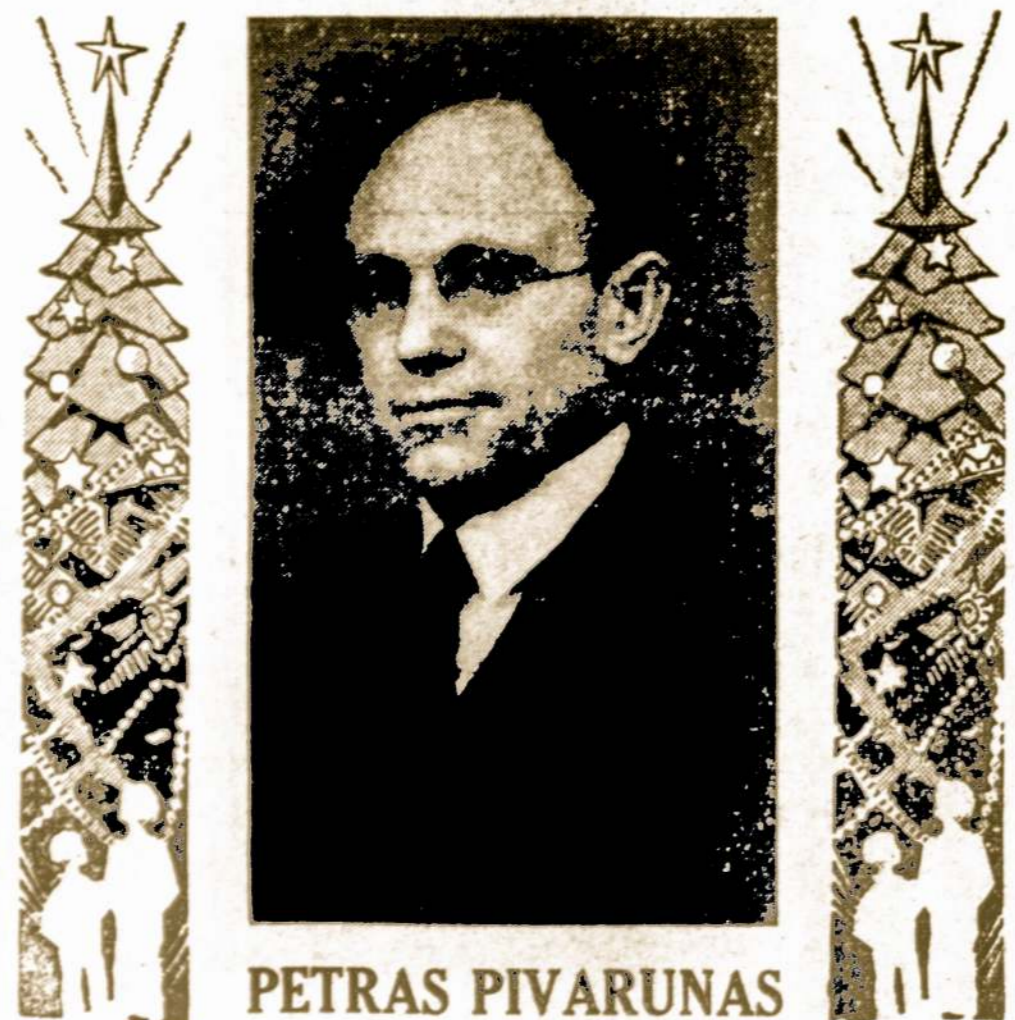
Kalėdose esą negalima mesiti lauk pelenų, nes gali patekti į Išganytojo veidą. Skandinavijoj visų čeverykai sudedami į vieną eilę, kad užtikrinti ramų sugyvenimą šeimoje.



## Linksmu Kaledu

PITTSBURGH'O IR VISIEMS AMERIKOS LIETUVIAMS LINKIU, KAD KALEDŲ SVENTES BUTŲ PILNOS DZIAUGSMO IR SMAGUMO.

O NAUJIEJI METAI LAI SUTEIKIA MUMS NAUJOS ENERGIJOS DARBUOTIS SANDAROS IR VISOS ISEIVIJOS LABUI.



PETRAS PIVARUNAS

ALT. Sandaros Prezidentas

## LINKSMŲ KALEDŲ ŠVENČIŲ

ir

### LAIMINGŲ NAUJŲ METŲ!



Prezidentas JUSTINAS MACKEVIČIUS

STANDARD FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

4192 Archer Ave.

Chicago, Illinois

Didžiausia Lietuvių Finansinė Įstaiga, Kurios Turtas

Siekia Virš Penkių Milionų Dolerių.









